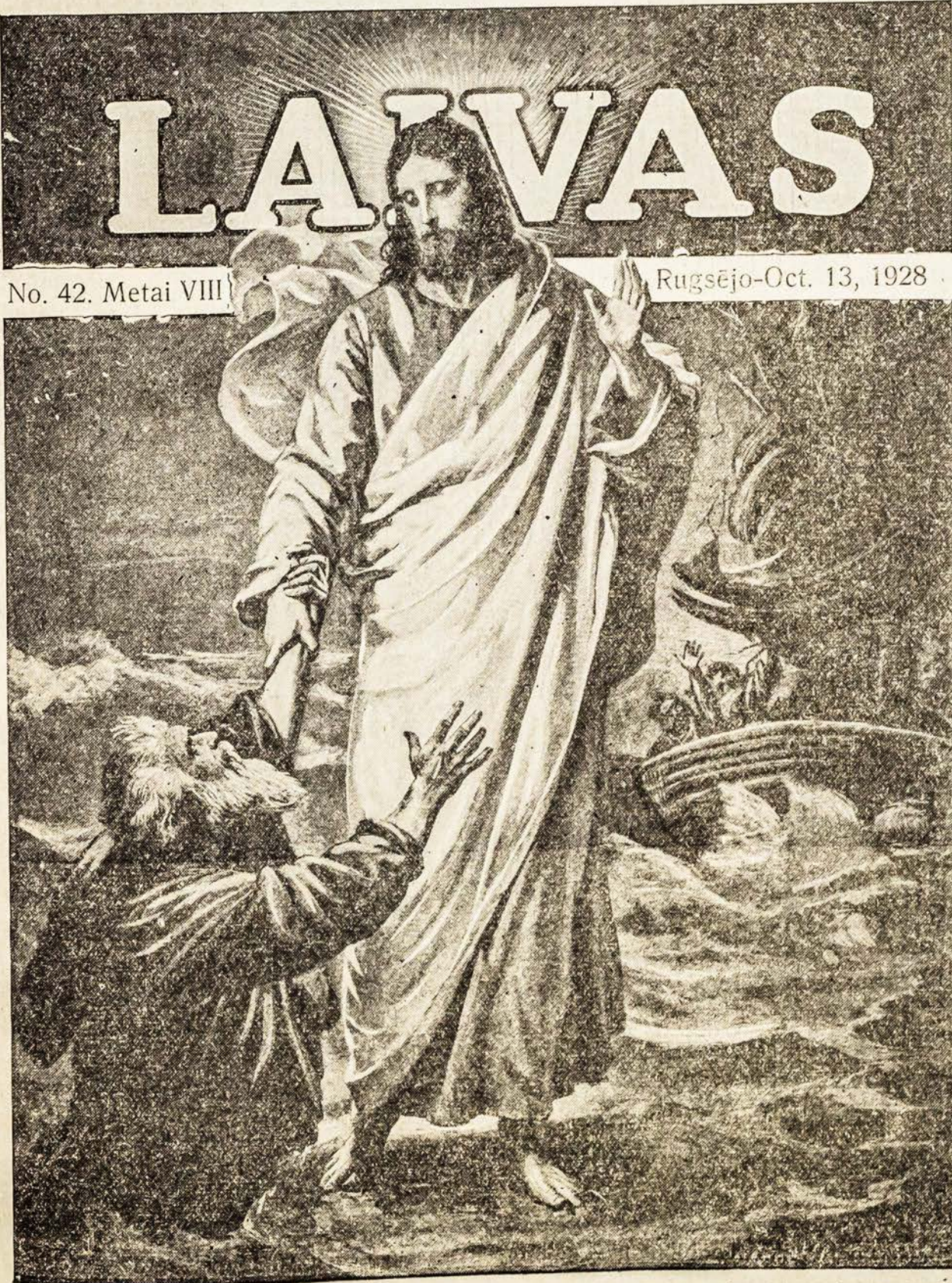

LAIVAS

No. 42. Metai VIII

Rugsējo-Oct. 13, 1928

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

JONO 4, 46-53.

ANUO metų buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sunus sirgo Kaparnaume. Tas, išgirdęs, kad Jėzus ateina iš Judiejos į Galilėją, nuėjo pas jį ir prašė jį ateiti ir pagydyti jo sunų, kurs buvo marinamas. Tuomet Jėzus jam tarė: Jei jus nematote ženklų ir stebuklų, jus netikite. Valdininkas jam atsakė: Viešpatie, atėik pirma nekaip mano sunus numirs. Jėzus jam tarė: Eik, tavo sunus gyvas. Žmogus įtikėjo žodžiams, kuriuos jam pasakė Jėzus, ir išėjo. Jį jau pareinantį pasitiko tarnai ir pranešė jam, sakydami, kad jo sunus gyvas. Jis tad paklausė juos apie valandą, kurioje jam pasidarė geriau. Jie atsakė: Vakar septintoje valandoje licvėsi krėtęs į drugys. Tuomet tėvas suprato, kad tai

L e k c i j a .

EPEZ. 5, 15-21.

BROLIAI: žiūrėkite, kaip atsargiai turite elgtis; ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi, gerai naudokitės laiku, nes dienos yra piktos. Todėl nebūkite neprotingi, bet supraskite, koki yra Dievo valia. Neapsigerkite vynu, kuriame yra ištvirkimas. Būkite pilni šventosios Dvasios, kalbėdamies tarp savęs psalmėmis, imnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir džiaugdamies savo širdyse Viešpačiui; dėkodami visuomet už visa Dievui ir Tėvui mūsų Viešpaties Jėzus Kristus vardu. Pasiduokite vieni kitiems Kristaus baimėje.

buvo ta valanda, kurioje Jėzus jam tarė: Tavo sunus gyvas, ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai.

PASAULIO GELBĖTOJA.

Skausmuose, dejonėj, klaikioj tamsumoje
Beskėsdama žemė gailingai rauduoja
Ji laukė pagalbos Aukščiausio Tverėjo
Lauktoji pagalba negreitai atėjo.
Atėjo ne turtuos, ne žemės garbėje
Našlaičių paguoda ir vargšų globėja, —
Bet vargšė, nuolanki, nekalta mergelė,
Kad rodytų tikrą gyvenimo kelią.

Sužibo lyg žvaigždė skaišti vakarinė
Piktam velniui—žalčiui ji galvą sutrynė
Malonė, pavyzdžiui ir palaima savo,
Daug žemės varguolių iš purvo vadavo.
Ji davė pasauliui Mesiją žadėtą
Nuo amžių taip lauktą, žmonijos minėtą:
Tai Viešpatį—Kristų Aukščiausį Karalių
Kaltųjų paguodą, palaimą žmonelių.

E. Ventys.

XXIX Euchar. Kongresas Sydney'uj Australijoje

Prof. Kun. Pr. Bučys.

(Taša).

Ant to dedama geležinių virbalų tinklas ir vėl liejama cemento (konkryto) eilė, kurią dar neišdžiuvusią apibarstoma smiltimis, kad vanduo mušdamas į krantą neturėtų visai lygios atsparos. Didelės mašinos kasa kanalo dugną, išvalydamos tas smiltis, kurių vėjas prineša iš tolo ir vanduo iščiulpia iš po murinių krantų. Gal kiek ir gelmė didinama kanale.

Vėjas turi iš kur prinešti smilčių, nes ten, kur kanalas eina laukais, nieko daugiau nematyt tik smiltis. Nė medelio, nei žolelės. Smiltys tamsiai pašos lyg pelėnai. Juo arčiau šiaurės, juo tamsesnės. Jau Italijoje pastebėjau, kad jūros krantų ir dugno smiltys netokios gražios geltonos, kaip musiškės, o pilkos juodulių prikritusios. Taip pat išrodo ir Suez'o kanalo smiltys ir laukai, kurie iš to kanalo matyt. Juo tolyn nuo Tarpžemio jūros, juo skalesnės darosi Egipto smiltys.

Gyvenamų vietų labai retai kur matyt ir tai ant kanalo krantų, bet visgi yra. Stebėjaisi žiurdamas į keistas triobas. Beveik visur jos stovi poromis. Abi labai mažos. Kasžin ar išsitektų du žmonės sugulę ąsloje, jei kojų padus surėmę galvas kreiptų į tolymiausius viens kitam priešingus kampus. Visose triobų porose vien maždaug dasyk aukštesnė už kitą. Nei durų nei langų nemačiau juose,

nei gyvuolio aplinkui. Kam tos pilkos triobos yra, negalėjau įspėti.

Prie pat kanalo yra jo prižiūrėtojų gyvenimai. Tie turi keletą triobų taip gražiai ir patogiai įrengtų, kaip Europos ar Amerikos miestų triobos. Matyt ir žuolinių pas triobas, ir gyvuoliams tvartų, ir darželių, ir kiemų. Kokia 30 ar 40 angliškių mylių nuo Port — Said'o ant rytinio kranto yra mažas bet švarus miestelis El. Katara. Iš jo eina geležinkelis į rytus. Sunku įspėti kas važinėja per tuos smilčių tyrus, tik matyt, kad geležinkelis atsitolindamas nuo kanalo, suka į šiaurę. Neteko pastebėti ar jis kiek susisiečia su geležinkeliu einančiu vakariniu kanalo krantu. Yra ir daugiau nedidelių gyvenamų vietų pas kanalą. Ypač gražios geležinkelio stotys ir kanalo priežiūros butai.

Perėjęs per tyrus, kanalas patenka į antrą nedidelį ežerą. Šito dugnas taipgi pagilintas ir vaga dideliems laivams plaukti yra pažymėta tamtikrais geležiniais plūduriuojančiais plauksmais, kurių viršuje nakties metu dega žiburiai. Įėjęs į tą ežerą mūsų laivas sustojo. Iš miesto matomo ežero kranto vakaruose atplaukė nedidelis motorinis laivas. Iš jo keli žmonės įlipo į mūsų laivą. Jiems išlipus mes plaukėm tolyn. Jau buvo naktis.

Visą dieną nuo Port-Said'o iki tam ežerui buvo tokis karštis, jog žmogus nežinojei kur dingti. Nei laivo viduje nei viršuje niekur vejelis nei klest. Netverdama viršuje nulipau į savo kambariuką

ir paleidau suktis elektrinį vėdytoją (fekad karštis pasibaigė.

Nei nepasijutau kaip užmigau. Tuometarpu laivas išėjo iš antrojo ežero, paskuai pervažiavęs laukus pasiekė trečiąjį ežerą, kurs vadinasi Didysis Kartusis, ir sustojo Suez'o mieste ant Raudonosios Juros Kranto. Aš vis miegojau. Pabudau tik tada, kada jau Suez'o miesto nebuvo matyt.

b. Suez'o ir Panamos kanalų sulyginimas.

Pramėgojęs bemažko pusę Suez'o kanalo ir darydamas už tai atgailą, patiekiu skaitytojams keletą žinių, surinktų iš visur apie du svarbiausiu ir didžiausiu kanalų pasaulyje, butent apie Suez'o ir Panamos perkasus.

Indijos okeano vandens su Europos vandenimis nesusiekia tik per 90 angl. mylių. Tai-gi laivams iš Europos keliaujant į Indiją, į Kynus ir Japoniją del tų devynių dešimčių mylių reikėdavo sukti apie visą Afriką, daryti apie 20 tukstaną). Bet ir tas tik karštą orą tegalėjo judinti. Už tat saulei nusileidus ir laivui per ežerą plaukiant dėkojau Dievui, čių mylių ir sugaišti daug laiko. Šitą nepatogumą suprato senovės vyrai. Apie 1400 metus prieš Kristui užgemant, t. y. trumpai po to, kaip Mozė išvedė žydus iš Egipto, vienas Egipto faraonas iškasė kanalą iš Niliaus upės į Kartuosius Ežerus. Tačiau iš tų ežerų į Raudonąją Jūrą krovinius reikėdavo pergabenti sausuoju keliu, norint juos siųsti į Indiją.

Tukstančiui metų suviršum praėjus Egiptą valdė Ptolomejus Filadelfas. 285 metais prieš Kristų jis davė iškasti kitą kanalą taip, kad iš Raudonosios Jūros

galima buvo patekti į upę Nilių, o Nilium į Tarpžemio jūrą ir į Europos vandenis.

Tas kelias buvo ir ilgas ir nepatogus. Praėjus beveik tukstančiui metų nuo Ptolomejaus, Egipto valdovas Haroun al Rašid 700 metais po Kristaus sumanė daryti perkasą tiesiog iš Tarpžemio Juros į Raudonąją Jūrą. Sumanė, bet nepadarė.

Aštuonioliktojo šimtmečio pabaigoje prancuzų generolas Napaleonas Bonaparte, kurs vėliau tapo imperatorium, užėmė Egiptą 1798 metais ir mintijo išpildyti tą kūrą Haroun al Rašid buvo ketinęs daryti. Bet ir Napoleonas veikiai parvyko į Prancuziją, užsiėmė kitais svarbiaisiais reikalais, del kurių kanalas liko neiškastas.

Atsirado kitas prancuzas, ne generolas tik inžinierius, vardu Ferdinandas Lesseps. Jis 1854 m. iš Egipto valdovo Said Paša gavo leidimą kasti kanalą iš Tarpžemio Juros į Raudonąją Jūrą per Egipto smiltynus ir ežerus. Lessepsas sudarė kompaniją, kurios šerus (dalis) išpirko prancuzai ir turkai. Per penkiarius metus susirinko tiek daug pinigų, kad 1859 pradėta darbas labai smarkiai. Penki metai (1859—1864) truko, kol tą darbą užbaigė. Laivai ėmė vaikščioti 1864 m. Egiptas džiaugėsi, kad jo žemėje buvo didžiausias pasaulyje inžinierių nudirbtasis darbas, kad per tą žemę ėmė eiti didžiausias keleivių ir prekių vieškelis.

Tik žiaugsmas buvo neilgas. Anglijos ministerių pirmininkas Lord Beaconsfield 1875 m. įtikino parlamentą, kad Anglijai reikia pirkti Suez'o kanalo šerų. Egipto valdovą arba chedyvą diplomatai verste priverstė parduoti anglams savuo-

siaus šerus už stambius pinigus, butent už 4 milijonus svarų sterlingų, t. y. už \$20,000,000. Norėdami turėti pilną laisvę Suez'o kanale, anglai išpradžių paliuosavo Egiptą iš Turkų priklausomybės, o paskui patys išplėtė savo viršenybę ant Egipto. Tai-gi gaudami daug pelno ir garbės iš Suez'o kanalo, egiptiečiai visgi dėl jo pateko anglams į rankas.

Suez'o kanalas yra 90 angl. mylių ilgas. Sėklausioje vietoje jis turi 31 pėdų gelmės. Siauriausioje vietoje jis turi 108 pėdas pločio.

Panamos kanalas yra beveik per pusę trumpesnis, nes turi tik 50 angl. mylių ilgio, bet užtatai yra 10 pėdų gilesnis, nes seklausioje vietoje turi 41 pėdų gelmės ir yra beveik trisysk platesnis, nes siauriausioje vietoje turi 300 pėdų pločio.

Kaip Suez'o kanalas taip ir Panamos didelia dalimi yra kastas per vandenį. Suez'o kanalą lengva buvo kasti per smiltis, bet labai sunku išlaikyti, kad jos neužgriūtų. Panamos kanalą darant reikėjo perpjauti Kulebra kalnas 312 pėdų aukščio, bet už tatau tvirti yra dabar akmeniniai krantai ir nereikia jų atnaujinti.

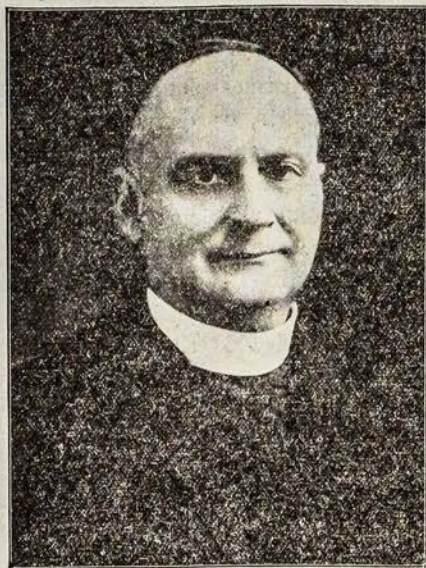
Didžiausias dviejų kanalų skirtumas yra tas, kad Suez'o perkaso vandens viršus visur ligus, o Panamos perkaso vidurys beveik 32 mylių ilgio reikėjo iškelti 85 pėdas augščiau negu galai. Panamos kanalo vidurio dugnas yra daug augščiau negu to paties kanalo galų vandens viršus. Kad vidurys neišsilietų į kraštus ir nepasidarytų sausas, inžinieriai dviejose vietose pastatė po kelias eiles milžiniškų

vartų. Milaflores vartai sulaiko, kad kanalo vidurio vanduo neišsilietų į Atlantiško vandenyną, o Gatun vartai sulaiko, kad tas vanduo neišsilietų į Ramųjį vandenyną.

Laivui atėjus iš lauko prie vartų užpakalyje jo uždaro kitus vartus ir laivas pasijunta esąs lyg dėžėje. Į tą dėžę mašinos varo vandenį tol, kol laivas iškyla keletą dešimčių pėdų augščiau ir pasijunta esąs lygiai augštai su dėže esančia jo pryšakyje. Tada pryšakyje atsidaro vartai ir laivas pereina per juos į tą dėžę, kurios dugnas pirmiau buvo augščiau už laivo pryšakį. Laivui įėjus į antrąją dėžę, jos užpakaliniai vartai uždaro ir vėl mašinos ima varyti vandenį į ją tol, kol prisipildo lygmali. Tada jau antrosios dėžės vanduo buva lygus su trečiosios dėžės vandenim. Vėl atsidaro vartai pryšakyje ir vėl laivas įvažiuoja į trečiąją dėžę. Toje atsikartoja tas pats, kas buvo pirmoje ir antroje. Taip laipsniais laivas pakyla augštai tiek, kiek kanalo vidurys turi augščio. Pervaziavęs visas 32 iškilimo mylias, laivas tokiomis jau dėžėmis nusileidžia žemyn, tik mašinos nebeprivaro vandens į tuščias dėžes, o viršutinės dėžės vandenį pamažėli perleidžia į tuščią žemutinę. Su vandenim pereina ir laivas.

Kaip dėl Suez'o perkaso Egiptas pateko svetimon priklausomybėn, taip ir Panamos respublika dėl savo kanalo beįsilaikė tik lukštą nepriklausomybės.

Panamos kanalo krantais dar eina du stiprus geležinkeliai. Garvežiniai veža laivus išilgai kanalo, o savosios laivų mašinos ilsisi. (Bus daugiau).

Aukštai Gerblamo Kun. Prof. P. Bučio, Tėvų Marijonių Generolo, Pasveikinimas

(Atvykęs jam į Marian Hills Kolegiją)

Pasveikintas buk, Tėveli Generole!
 Tamsta Dievo vardan pas savus atvykai.
 Sulaukę brangiausiojo svečio iš toli,
 Mes nuoširdžiai džiaugiamės, tavo vaikai.

Tarytum skaisčiau ir saulutė mums šviečia

Ir pučia šiaurinis vėjelis minkščiau;
 Kokia tai slapta mus malonė paliečia:
 Širdis susgraudina ir plaka smarkiau.

Aukščiausios Malonės Tu užimi vietą,
 Stovėdams Marijos vaikų priešaky.

Mus drąsiai vėdi į gyvenimą kietą
 Ir rodai vainiką garbės ateity.

Gilus tavo protas, jautrioji širdelė
 Mokina kaip priešus galingus kovoti;
 Garbės tiktai Dievo, Švenčiausios Panelės,

Išganymo savo ir brolių daboti.

Buk sveikas tad, mūsų brangusis Tėveli!
 Tamstą mylinčias širdis pas mus tepajusi!
 Gyvenkie su mumis ilgiausį amželį,
 Kol Viešpaties lieptas dangaus neatrasi.

A. B.

Tretininkų Žinios.

TRETININKO GYVENIMAS.

(Tąsa)

2. Visokie tos rušies pasilinksminimai ir pramogos turi būti atliekami šventu būdu. Tretininkai privalo prie to apsaugoti savo gryną intenciją neperdaug išsiblaškyti, neperilgai prasitęsti, neišciti iš savo išgalių ribų, neapleisti savo būtinų pareigų. Ypatingai gi turi pasisaugoti, kad savo pasikalbėjimuose ir draugavimuose neįžeisti meilės, nes kaip tik čionai pritinka labai Šv. Rašto žodžiai: “Šnekumas nesti be nuodėmės” (Priež. 10. 19). Kiekviena tušti ir netinkama kalba tebūnie šalinama iš tretininkų tarpo, juoba, jų kalba tebūnie pasudyta krikščioniškos išminties, protingumo ir meilės druska. “Jūsų šneka tebūna visuomet meilinga ir druska pasudyta” (Kol. 4, 6) — sako šv. Povilas laiške į Kolosiečius.

3. Visokie poilsiai, pasikalbėjimai ir pramogos turi būti skaitomi ne kaip svarbiausieji dalykai, bet kaip maži priedai kaip vidutinės atžalos su jų vargais ir darbais. Todėl ir tretininkai, atsižadėję bendrai viešpataujančio priešo su jo noru ieškoti pragaištingųjų pramogų, turi būti labai atsargūs, kad jų dvasinis gyvenimas nežūtų pramogose ir žaisluose.

4. Juo labiau tretininkai saugosis išviršinių išsiblaškimų, juo labiau jie paragaus vidujinio džiaugsmo. Išviršiniai pasilinksminimai ištuština širdį, padaro ją neramią, protą pažemina. Tikrąjį džiaugsmą mes atrasime išlavinime žmogaus širdies, Dievui patinkančiame savo pareigų išpildyme, pasilavinime maldoje, patikimame draugavime su Dievu ir šventaisiais gerųjų darbų pildyme. Vidujinis įsigilinimas, visokios dorybės pagindas, yra brangi vaisiumi, kurio negalima atrasti žemiškųjų pasilinksminimų ir pramogų me-

džiuose. Šv. Povilas sako: “Musų gi elgesys yra danguje” (Pilyp. 3, 20).

Tretininkai ir pasauliniai pasilinksminimai.

§ 2. Tretininkai “privalo akylai vengti šokių ir perdaug laisvų vaidinimų teatruose, taip pat triukšmingų pokylių” — taip sako regula. Jinai draudžia tretininkams su didžiu primygimu trijų rusių pasaulinių linksmybių kaipo nesutaikinamų su vienuoliniu luomu, butent:

- 1) šokių, ir tai be jokių apribavimų;
- 2) teatralių perstatymų pavoingos rušies;

- 3) pokylių ir susirinkimų svečiuose, kurie būtų be prasmės ir be tikslo.

1. Regula draudžia paprastai visus šokius ir nedaro jokių skirtumų tarp pavojingų šokių. Yra vienok atsitikimų, kuriuose rimtos priežastys atsiranda reikalaus dispenso nuo to regulos uždraudimo. Jei pavyzdžiui tretininkas negali atsakyti, arba vargiai tai jam atsieina nuo oficialių iškilnių su šokių pasilinksminimais; jei motinos ar dukterys draugijinių santykių yra prie to verčiamos, ar jei motinos yra priverstos savo dukteris lydėti į šokius. Ordeno drausmė tokiuose atsitikimuose reikalauja, kad būtų tam išgautas Ordeno direktoriaus sprendimas ir kad tretininkai griežtai laikytųsi leistinų dalykų ribose ir atsimintų ant to, kad neturėtų jokio vidujinio pamėgimo tokiuose pasilinksminimuose. Kuomet šv. Elzbieta buvo priversta dalyvauti rumų iškilmėse, jau po pirmųjų šokių galėjo jinai pasakyti: “Pirmojo dalyko pakanka pasauliui, antrąjį gi aš palieku Kristaus garbei.”

(Bus daugiau)

Dievo Motinos Malonumas.

“Turiu kitą užtarytoją prie Dievo sosto”, linksmai pranešė kunigas Rygis, sugrįžęs nuo ligonio. “Ponia Dutienė ką tik buvo paimta į dangų su savo ražančium”. “Labai įdomu. Prašau mums papasakoti”, ragino misijonierius, kuris visuomet mėgo išgirsti apie tokius įvykius. “Jeigu imsime šventame Rašte parašytą sakinį “Kurį Dievas myli, tą Jis ir plaka” kaip taisyklę, tai turbūt Jis labai mylėjo ponią Dutienę,” tęsė kunigas Rygis “nes ji ir šventa Jobą vos tik nepralenkė savo kantrybe kentėjimuose”. “Reiškiu vilties, kad neapsileidusio gyvenimo nuopelnai”, išsitarė misijonierius. “Anaiptol,” griežtai atsakė kunigas Rygis. “Josios gyvenimas buvo gyvas pavyzdys savęs atsižadėjimo bei doros. Jai rūpėjo vien tik Dievo valia visame. Delto ir mirė šventųjų mirtimi.”

“Dutienei Dievas buvo suteikęs nepaprastus gabumus, kuriuos ji tinkamai vartojo. Jos vyras sėkmingai vedė valgių krautuvę čionai prieš penkias dešimtį metų. Ilgus metus ji buvo veikli bažnyčios bei mielaširdystės darbuose. Kuomet aš atvykau į Hampton prieš trisdešimtį metų, ponams Dutams gerai klojosi. Buvo susilaukę trejetos vaikų. Neužilgo po mano atvykimo, staigiai buvau pašauktas į Dutų namus, kur sužinojau, kad namų šeimininkui buvo smarkiai prasimušęs kraujas. Gydytojai jam įsakė važiuoti į vakarus, tačiau veikiai sugrįžo numirti tarp savųjų. Sau

sligė buvo paveldėta. Vienas po kitam visi vaikai pasekė savo tėvą į kapus. Nuo to laiko ponia Dutienė buvo ne tik angelas namuose, bet sykiu tikras Sopolingos Motinos atspindys. Tarp šitokių aplinkybių krautuvės vedimas tapo apleistas, o mokesčiai augo kaip grybai po lietaus. Galų gale ponia Dutienė nustojo visko ką turėjo. Papildymui jos kentėjimų saiko prieš dešimtį metų ji apsirgo akių liga, nuo kurios apjako. Šis buvo gana sunkus smugis, kadangi daugiau nepajėgė užsidirbti sau ant pragyvenimo.

“Žinoma visi reiškę jei užuojautos žodžius, tačiau kada jinai visiškai į vargą įpuolė, mažai buvo tų, kuriems rūpėjo jai pagelbėti jos varge. Valdžia jau buvo besirengianti ją nusiųsti į varg dienų prieglaudą, bet atsirado vienas pažįstamas, kuris parupino jai buveinę.”

“Tas geradaris labai gerai mums žinomas”, pertraukė misijonierius. “Esame visi girdėję apie tavo mielaširdingus darbus dar prieš čionai atvykstant. Atvykę patys pamatėme”.

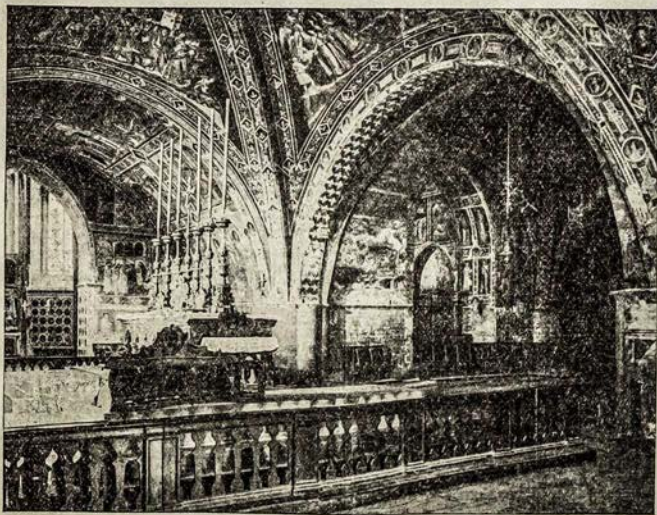
“Niekai negalėjau leisti, kad ją paimtų į vargdienų prieglaudą,” atsakė kunigas Rygis. “Prisipažįsiu, kad su ja gerai susiderėjau. Kaip atlyginimą ponia Dutienė meiliai apsiėmė paaukoti savo kentėjimą, kad Dievas laimintų šią parapiją.” — “Dabar suprantu kodėl vi-soje parapijoje randasi tiek pamaldumo”, patėmijo misijonierius.

“Prieš keletą dienų”, tęsė kunigas Rygis, “Dutienė taip nusilpnėjo, kad nepajėgė nė ateiti ant šventų Mišių. Todėl nunešiau jai Švenčiausį septintą valandą ryte. Kadangi ji kas kart ėjo silpnyn, jos uoli slaugė pririšo ražančių prie kairės rankos kad taip ji pajęgtų laikyti jį iki paskutinos. Jei bučiau žinojęs, kad šandie jos kentėjimų kryžius pasibaigs, bučiau tave su savim pasiėmęs šį sykį. Jos mirtis ištikrųjų buvo kaip jos gyvenimas. Pradėjęs kalbėti maldas už miršančius, buvau jau

bekalbąs, “Keliauk, Krikščionio siela, Šventosios Dvasios vardan kuri tave pašventė, kaip ponios Dutienės veide pasirodė laiminga šypsena. Pakilus lovoje, ji ištiesė savo rankas, kuriose laikė ražančių, meiliai prabildama: “Švenčiausia Motina, paimk mane į dangų sykiu su Tavo ražančium.” Nepajutau kaip ji šitą pasakius, užmigo amžinai.”

“Švenčiausia Motina ištikrųjų yra maloninga”, ištarė misijonierius šluostydamas ašaras, kurios riedėjo per jo skruostus.

Trupinėlio Ainars.

Šioj bažnyčioj už grotelių yra šv. Pranciškus pakavotas

Marija Mano Motina.

“Suteiksiu gražų paveikslėlį tam, kuris sugebės geriausia paaiškinti kodėl mes privalome garbinti ir mylėti Švenčiausią Panelę Mariją”, pranešė misijonierius, norėdamas įskiepyti vaikų širdyse pamaldumą prie Marijos. Nors parapija buvo maža ir nebuvo parapijinės mokyklos, tačiau vaikai, širdingai prisirišę prie savo klebono, ištikimai lankėsi į tikybos pamokas. Akimirksnyje visų veidai prajausme nušvito. Tarpe tų, kurie trokšte troško išaiškinti, buvo maža mergaitė, kuri be paliovos mosavo rankele. Nepasitikėdamas josios išmintimi, misijonierius leido senesnei atsakyti į šį klausimą. Su teologija žinovo drąsumu jinai atsakė: “Todel, kad Švenčiausia Panelė yra Dievo Motina.”

“Labai gerai atsakei”, pagyrė misijonierius, matydamas kaip vaikai nepamiršta savo uolaus klebono bei prietelio pamokymų. Suteikęs prižadėtą dovanėlę, misijonierius pasinaudojo šia proga pakalbėti apie Dievo Motinos nuopelnus. Pabaigęs jis vėl paklausė ar neturi kas kitų paaiškinimų. Iš naujo maža rankelė iškilo, o smulkus veidelis prašyte prašė, kad jos išklaustyti. “Na, vaikelai,” maloniai paklausė misijonieriaus, “kodėl tu myli Švenčiausią Panelę?” “Todel, kad Marija yra mano Motina,” atsakė mergaitė.

“Iš kudiškių ir žindančių burnos prirengi tobulą gyrių”, prisiminė misijonieriui psalmisto žodžiai. Nepavyko jam nei nuostabos žodžių ištarti kaip pa-

matė jis kitą ranką iškeltą. “O ką norėtum pasakyti”, paklausė misijonierius.” Tėveli, aš pažįstu šitos mergaitės motiną. Ji visai ne Švenčiausia Mergelė”. Vėliau misijonierius sužinojo, kad šios pastarosios gimdytojai buvo apsilėdę katalikai, todėl labai tankiai neįsidsavo savo dukrelės į pamokas. Truputį prisibijodamas, misijonierius atsigrįžęs į mergaitę, kuri buvo pavadinus Mariją savo motina jos paklausė: “Kaip išaiškinsi šitą keblumą?”

“Tėveli, atsakė Marijai atsidavusi mergaitė,” šita mergaitė pažįsta mano žemišką motiną, tačiau Švenčiausia Panelė tapo mano dangiška motina, kuomet jinai mums pagimdė Jėzų, mūsų Išganytoją.” “Išmintingai atsakei”, nuširdžiai pagyrė misijonierius. “Kiekvienas iš mūsų turime žemišką ir dangišką motiną. Kaip mūsų žemiškos motinos suteikė mums prigimtinį gyvenimą, taip Marija suteikė mums viršprigimtinį gyvenimą, kurį mes įgauname per Šventą Krikštą. Mūsų žemiškos motinos mus valgydina, aprėdo ir prižiuri delto, kad mus myli. Marija, paaukodama savo mylimiausį Sunų tokia baisiai kryžiaus mirčiai, parodė mums, kad jinai kur kas labiau myli negu visos žemiškos motinos sugeba mylėti. Mums priderėtų dėkoti Dievui, kad suteikė mums Švenčiausią Panelę kaip mūsų dangišką motiną. Jeigu dažnai prisiminsime Marijos didžią meilę į mūsų vargšus nusidėjėlius, mes visadoš džiaugsimės, turėdami ją už savo motiną ir kreipsi-

me į ją savo dvasiškuose reikaluose kaip kreipiamės į savo žemiškas motinas savo kuno reikaluose. Jei mylime Mariją, kasdien mes padarysime ką nors, kas eitų jos garbei." Atsigrįžęs su pasitikėjimu jis tarė mergaitei: "Kaip atlyginimą už tavo išmintingą atsakymą, aš tau meiliai suteiksiu gražiausį

paveikslėlį, kokį aš teturiu. Pirmiausia aš norčiau žinoti: "Ką tu darai, kad parodžius meilę savo dangiškai motinai?" "Tėveli", atsakė mergaitė, "nešioju ška plierius ir nepraleidžiu nei vienos dienos, nekalbėjus ražančių Jos garbei."

Trupinėlio Ainars.

Katalikų Pasaulys

PIRMASIS LIETUVOS JAUNIMO EUCHARISTINIS KONGRESAS.

(Tęsa)

Kiekvieno katalikų namo, buto duris, langus puošia patys gražiausieji šventieji paveikslai apstatyti degančiomis žvakėmis. Daugelio stiklai ir jų vietoje įrengti tikri altoriai, papuošti gražiausiais kilimais, gėlėmis, vainikais. Ypač pažymėtina Centralinio Valdybinio Knygyno namai. Visi langai pakeisti altoriais. Be to, paminėtini Rakauskaitės knygyno, Masiulio knygyno, Zitiečių įstaigos gražiausiai papuoštas paveikslas su parašu "Kristui—Amžinajam Dievui." Gi šv. Kazimiero Dr-jos knygyno langų altorius su parašu "Jaunuoli, atiduok man savo širdį". Čia paminėjau tik tuos namus ar įstaigas, kuriuos labiau metėsi į akis, bet panašiai papuoštų namų ir butų čia negali nei suskaityti. Pavyzdžiui, pirmam namų aukšte gyvena ne katalikai, čia, žinoma, nieko nedaryta; užtat antrasis ar tretysis aukštas stengiasi visa tai keleriopai atlyginti. Štai, ant balkonų plevėsuoja vėliavos, gėlėmis, vainikais apsupti paveikslai. Dar kitur matai, kaip visa šeima išėjusi ant namų balkono klaupiasi ir nusilenkia Jėzui Šv. Eucharistijoje, o nuo kito balkono

štai pasipila gėlių puokštės po kojų Kristui Karaliui.

Procesija eina per keletą ilgiausiųjų gatvių, ji praeina kokių 5-6 kilometrus kelio ir tęsiasi daugiau negu tris valandas, kol ant galo sugrįžta senojo šv. Petro ir Povilo bažnyčioje.

VI. Meksikos Valanda. — Vėlai vakare, jau sutemus, puse dešimtos valandos, toje pačioje Vytauto aikštėje prie Marijonų bažnyčios įvyko taip vadinama "Meksikos valanda".

Saulė jau senai pasislėpė už miesto murą. Tamsūs šešėliai apsiautė miesto gatves. Žmonių būreliai vėl eina, skuba visais šaligatviais vedančiais į Vytauto aikštę. Pati aikštė jau buvo pritvinusi žmonių, Aš pamatęs net nustebau: tikrai nesitikėjau, kad tokiu metu vėl suplustų tūkstantinės žmonių minios. Atėjo paskirtoji valanda, ėlipo sakyklon kunigas žadėdamas pasakyti "du žodžiu." Vieną žodį dėl tik ką pastatyto gražaus, lietuviško, šios apylinkės stiliaus kryžiaus, pastatytą rupesniu Panevėžio rajono pavasarininkų Lietuvos Nepriklausomybės dešimtmečiui paminėti.

Antrą žodį dėl skaudžiai persekiojamų Meksikos katalikų.

— Meksika — tai labai tolimas kraštas, — sako pamokslininkas, — mes ten gal nei vienas nėsame buvę ir buti gal neprisieis. Delko mes turim jais atminti. Jei vienas šeimos narys kenčia, yra persekiojamas, jis giliai liudi, — kiti šeimos nariai negali jo neužjausti. Lygiai ir Meksikos katalikai, tokie pat maldingi, jie lygiai su mumis klopotų prie šv. Eucharistijos, lygiai su tokiu jausmu klausytų šv. Mišių aukos, — bet jie šiandien to negali, jiems uždraustos procesijos, viešos pamaldos, net šv. Mišios, jie skaudžiausiai persekiojami; net maži vaikai ir jaunuoliai ten tolimoje Meksikoje lieja kraują už tikėjimą... Mes privalome juos prisiminti ir už juos melstis, — baigė žodžius pamokslininkas.

VII. Maldos Valanda. — Visai sustemo. Sužibėjo žvakės ant altoriaus. Minioje pradėjo mirgėti kaskart daugiau ir daugiau liepsnelių — žibančių rankose žvakių. Beveik kiekvienas maldininkas turėjo su savim vaškinę žvakę. Pasigirdo nuo altoriaus “Šventas Dieve, šventas Galingasis...” ir visa aikštė virto didžiuliu choru. Ant palaidų, geltonų smilčių klupojo minios, Ką gi tą mistikos valandą manė, galvojo apsupta tylios nakties gludumos, skęsdama žibančių žvakelių jurojė. Meksikos kankiniai-katalikai. Bet šiandien dvidešimtas amžius, kultūros, civilizacijos gadynė, laisvės ir demokratybės laikai?, Ar-gi tatai galėtų buti? ką žiuri kitos tautos, visa tikinčioji bažnyčia, ko nesudraudžia dvidešimtojo amžiaus Nerono?!

Tačiau pasaulio katalikai bevelyja savo karštais maldavimais prašyti Jėzaus švenčiausioje Eucharistijoje, kad Jis stiprintų jėgas šių dienų kankinių, kad Jis priduočiau daugiau valios ir jėgų ir kitiems pasaulio katalikams ir ištikus netikėtai sunkiai valandai — kad jie didvyriškai gintų šventą Kristaus tikėjimą.

Jau išmūšė vienuolika. Palaiminimas su švenčiausiuoju Sakramentu. Pasibaigė mistinė Meksikos valanda. Artinasi vidurnaktis — žmonės nenoromis skirstosi, kiti dar brukasi bažnyčion. Matyt, liudna, graudu skirtis su Juomi, Kurs yra Ramybės Dievas, Kurs sakė: — Ateikite pas mane visi, o aš jus suraminsiu.

Jaunuolis gi neužmirš tų valandų. Jis stengsis gyvenime paaukoti savo širdį Kristui šv. Eucharistijoje.

KINIJA. — Tong-lu miestelis normaliais laikais skaito apie 4,000 gyventojų. Jame yra Dievo Motinos nacionalinė šventovė.

Kada nesenai šiaurinės kiniečių armijos pradėjo nuo nacionalistų atsimesti, į sakomą miestelį supludo 300,000 pabėgėlių. Ilgiau trijų savaičių jie laimingai išbuvo turėdami prieglaudos. Visos apylinkės kariuomenių išnaikintos, bet Tong-lu išliko nepaliestas.

— Lazaristų ordeno Brolis Maes tomis dienomis baigė 50 metų tarnybą Petang misiijoje, netoli Pekino, Kinijoje. Tad jis minėjo savo atvykimo į Kiniją tas sukaktuves. Šventasis Tėvas Pius XI jam prisiuntė atžymėjimą “Bene Merenti.”

Brolis Maes į Kiniją atvyko 1878 m. ir per 50 metų savo akimis matė šalies istorijos bėgį ir visas įvykusias perversmes.

— Pracituos penkeriais metais Kinijoje dvylika katalikų kunigų misionierių sutiko kankinių mirtį. Už tai negalima kaltinti kokio nors vieno kiniečių elemento, tik abelnas šalyje suirutę.

Žuvo: keturi Scheud Tėvai; du Pranciškoni. du Jezuitai; vienas Paryžiaus misionierius; vienas Pipus Tėvas, ir du kiniečių kunigu.

MUSŲ DARBAI

Eucharistinis Kongresas.

Švenčiausis Sakramentas yra įvairiais budais pagerbiamas. Jam atiduoda garbę atskiri žmonės, ištisos parapijos, kaimai, miestai ir visos tautos. Toksai visų tautų bendras švenčiausiam Sakramentui paruoštas pagerbimas įvyksta Tarptautiniuose Eucharistiniuose kongresuose.

Tie kongresai įvyksta kas du metu. Prieš pora metų buvo įvykęs Chicago mieste. Tų prakilnių iškilnių dalyviai ilgai neužmirš. Lietuviai tame kongrese turėjo savo sekciją, kurios pasisiekimas buvo pilniausias. Garbingųjų svečių tarpe tuomet matėme mūsų nepamirštamą tautos didvyrį Arkivyskupą Matulevičių. Šalia buvo jojo artymas draugas gerb. prof. Pranas Bučys.

Per tuodu metu daug kas atsimainė. Netekome savo brangaus tėvynainio ir dvasios vado Arkivyskupo Matulevičiaus. Jo vieta teko užimti jojo draugui gerb. prof. kun. Bučiui, kuris savo pirmtakuno takais eina visuose darbuotės atvejuose. Taip mes matome ir Eucharistinio kongreso metu. Šįmet įvyko tasai kongresas tolimoje Australijoje. Lietuviai irgi neatsiliko. Mes tame kongrese ir vėl matome tą patį gerb. kun. Bučį.

Geresnio atstovo lietuvių tauta nežalėjo parinkti šioms iškilnėms. Džiaugiasi kaip Lietuvos taip Amerikos lietuviai savo garbingu atstovu. Kadangi Amerikos lietuviai katalikai prisidėjo savo skatiku, kad palengvinus gerb. Atstovo kelionę, tai kun. Bučys, reikšdamas amerikiečiams lietuviams dėkingumo, grįžta namo iš Australijos ilgesniu keliu, kad užsukus pas mus į Ameriką ir gyvu žodžiu atpasakojus mums Eucharistinio kongreso pasisiekimą.

Už šitą gerb. Atstovo nuoširdumą ir palankumą reiškiamo jam lietuviško dėkingumo žodžius. L.

Kolegijos Rėmėjai:

Kun. M. J. Urbonas Du Bois, Pa.	\$100.00
N. Sokaitė Chicago, Ill.	50.00
35 Rem. Sk. Brighton Park Chicago	41.00
Kun. C. E. Paulonis Brooklyn, N. Y.	25.00
A. Dabkienė Chicago, Ill.	20.00
J. Radzevičius Bayonne, N. J.	13.00
O. Švažaitė Chicago, Ill.	19.00
Marc. Kazlauciusas Camden, N. J.	19.00
S. Slušnis Chicago, Ill.	3.00
K. Dailiudunienė Brooklyn, N. Y.	3.00
Kun. J. J. Jakaitis Worcester, Mass.	3.00
J. Saulinskas, Ladd, Ill.	3.00
J. Šaulinskas Ladd, Ill.	3.00
A. Vilbikaitis Detroit, Mich.	3.00
A. Ablus Jersey City, N. J.	3.00
A. Žižauskas Chicago, Ill.	3.00
A. Galdikas Chicago, Ill.	3.00
O. Lugauskienė Westville, Ill.	3.00
Kazlauskas Detroit, Mich.	3.00
P. Radzevičius Chicago, Ill.	3.00
M. K. R. 25 skyrius	1.50
V. Kubilius Freeland, Pa.	3.00
G. Minatienė Braddock, Pa.	3.00
A. Pavalkienė Shenandoah, Pa.	3.00
P. Staniškienė Phila., Pa.	3.00
M. Vilimienė Detroit, Mich.	3.00
K. Kisielienė Maywood, Ill.	3.00
H. Sakavičienė Baltimore, Md.	3.00
E. Karžauskaitė Chicago, Ill.	3.00
O. Bluvienė Bayonne, N. J.	3.00
A. Malakauskienė No. Chicago, Ill.	3.00
E. Skerienė Chicago, Ill.	3.00
E. Radzevičienė Chicago, Ill.	2.00
E. Martinkienė Chicago, Ill.	5.00
J. Grudzinskas So. Boston, Mass.	3.00
O. Kelpšaitė Bridgeport, Conn.	3.00
O. Paškevičienė Bridgeport, Conn.	3.00
A. Janulis Chicago, Ill.	3.00

(Būs daugiau)

Nuoširdžiai dėku, gerb. Rėmėjams už aukas. Rėmėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS, — Ar gera nešti auką klebonui pinigais, ar daiktais? Man rodos, reiktų ją duoti beturčiams; jug klebonas turtingas. *E. M., iš Lietuvos.*

ATSAKYMAS. — “Kada Jėzus buvo Betanijoje, Simono raupuotojo namuose, priėjo prie Jo moteriškė, turinti brangios mosties indą ir išliejo ant Jo galvos, sėdinčio už stalo. Regėdami tai mokiniai pasipiktino, tardami: Kam tas aikvojimas? Galėjo tai but brangiai parduota ir pavargėliams išdalinta. Jėzus tarė jiems. Kodėl išmėtinėjate tai moteriškai? Ji gerą darbą padarė”. Šie yra Evangelijos žodžiai.

Mokiniai pasipiktino, kad moteriškė padarė auką Jėzui, o ne beturčiams. Bet Jėzus kitaip į tai pažūrėjo. Jis tą auką pagyrė. Jis nepasakė, kad nereikia beturčių šelpti, bet pagyrė auką Jo garbei padarytą. Tuomi Jis užgyrė visokias aukas, kurios tiesiog ar netiesiog prisidėda prie Jo garbės.

Bet pasakysi — klebonas ne Jėzus, Jėzus ne klebonas. Kam čia tie šv. Rašto žodžiai?

Bet kas yra klebonas? Jis yra Jėzaus vietininkas parapijoje, kaip šv. Tėvas visoje Jėzaus Bažnyčioje. Klebonas, Jėzaus vietoje, skelbia žmonėms Jo mokslą, jį aiškina; jis dalina žmonėms Jėzaus malones per šv. sakramentus, jis gydo sergančias sielas ir t.t.

Gal klebonas nėra šventas kaip reikia, bet Jėzaus jame daug yra.

Tai gi duodant auką klebonui, Jėzaus vardu, darai auką Jėzui, kuris yra savo pasiuntinyje, savo darbininke. Jėzus sako: “Vertas yra darbininkas savo užmokesčio.” Ar klebonas ne darbininkas parapijoje? Ar jis ne vertas atlyginimo dėl darbų, kuriuos žmonėms atlieka? Ar gi būtų teisinga, kad klebonas dirbtų parapi-

jai, o turėtų eiti kur kitur sau duoną užsidirbti?

Sako — klebonas turtingas, kam jam duoti.

Žmonės paprastai mėgsta labiau rūpintis klebono turtu, negu savo. Teisybė reikalauja atiduoti kas kam priklauso. Ji nežiuri, ar jis turtingas, ar neturtingas. Kas teisingai iš tikinčiųjų klebonui priklauso, tuomet nežiurėk ar jis turtingas ar ne, bet atiduok. Jei jis blogai suvartos gautąjį turtą, jis Dievui atsakys. Jei visi kleboną laikys turtingu ir niekas nesiteiks duoti jo užlaikymui, jis, viską metęs, turės eiti sau duonos užsidirbti.

Kuomet atsiteisi klebonui, ko teisybė iš tavęs reikalauja, tuomet iš meilės gali duoti; o gali, vietoje jam, ir pavargėliams atiduoti.

KLAUSIMAS. — Delko dabar nėra atsiskyrėlių pustelninkų — jų pirma budavo?

ATSAKYMAS. — Tokių atsiskyrėlių, kurie dykynėse ar giriose, kalnuose senovėje gyveno, dabar yra labai nedaug. Senovėje jų buvo daug, ir štai delko.

Senovėje, koki nebūvo da įsikurusių vienuolių ir vienuolynų, tai tikintieji, Dievo šaukiami ir linkę į vienuolinį — dvasišką gyvenimą, skyrėsi iš pasaulio irėjo į girias ir dykynes.

Kada jų atsirado daug, jie ėmė telktis į kuopos ir bendrai gyventi. Vėliau tokioms kuopoms tapo parašytos regulos arba įstatai. Juos Bažnyčia užtvirtino. Taip atsirado vienuolijos arba vienuolių — atsiskyrėlių draugijos. Jos pasistatė sau vienuolynus. Laikui bėgant, jų atsirado labai daug ir įvairių.

Dabar nėra reikalo eiti į dyknę. Kas kokio vienuolinio gyvenimo trokšta, gali ir į tokį vienuolyną įstoti. Tokiu budu išnyko senovės atsiskyrėliai ir pustelnikai.

Amerikos Lietuvių Žinios.

ŠV. PRANCIŠKAUS VIENUOLYNAS. — Daug naujų dalykų įvyko Šv. Pranciškaus Vienuolyne šiais metais. Minėtas vienuolynas įsikūrė septinti metai. Iš pradžių lietuvaitsės seserys Nazarietės, atsiskyrusios nuo lenkių, persikėlė į amerikonių Šv. Pranciškaus Vienuolyną, Millvale, Pa., netoli Pittsburgh, Pa. Ten susikūrė virš trisdešimts seserų, burelis lietuvaicių ir auklėjosi Šv. Pranciškaus dvasioje tame vienuolyne trejus metus.

Trys metai atgal, jos pasistatė savo muro nemažą vienuolyną ant Dievo Apeizdos kalno, Mt. Providence, šešios mylios nuo miesto Pittsburgh, Pa. Į savo namą persikėlusios, perkėlė ir naviciją, bet iki šių metų joms vadovavo viena iš amerikiečių vienuolyno, senukė Motina Chrisostoma.

Apie šešias savaites atgal, atvyko į jų vienuolyną Pittsburgho vyskupas. Tarp kitko, užklausė jų, ar jos norėtų jau pačios valdytis ir liepė pasiėmus popieros parašyti vardą tos sesers, kurią norėtų turėti sau už Motiną. Tuom syk nepaskelbęs rezultatų išvažiavo.

Rugsėjo 1 d. vėl vyskupas sugrįžo pas jas, sukviėtė visas sesutes į kopyčią ir paaiškinęs apie rinkimų svarbą ir vienuolišką dvasią paskelbė rinkimų rezultatą.

Motina — sesuo M. Baptista, jos pagelbiminkė — sesuo M. Paulė, Navicijos vedėja — sesuo M. Gertruda, mokyklų užveizdėtoja — sesuo M. Aloyza. Į jų tarybą, apart virš minėtų seserų, įėjo: sesuo M. Pranciška ir sesuo M. Dorida. Dar patvarkęs kitas vienuolyno darbininkes, suteikęs palaiminimą išvažiavo.

Tai matome, kad Šv. Pranciškaus vienuolynas jau pilnai atsistoja ant savo kojų. Pačios lietuvaitsės valdosi ir pradėjo

ko ne viską lietuviškai.

Percitose jų iškilmėse, 12 ir 15 rugpjūčio mėn. t. y. sudėjimas apžadų, apvilkimai ir t. t. buvo atlikti lietuviškoje kalboje, kas iki šiol turėjo but anglų kalboje, nes jų Motina lietuvių kalbos nesu-prasdavo.

Šv. Pranciškaus seserys turi, kaip minėta, vienuolyną, kuris stovi ant didelio kalno ir 32 akrų žemės. Turi jau 10 mokyklų įvairiuose Amerikos miestuose, 95 seseris, 25 kandidatas, bet nemažai turi skolos ant vienuolyno ir labai mažą kopytėlę, taip kad vasaros metu jau trečia dalis jų nebetelpa į tą kopyčią. Jos labai dėkingos Dievui ir lietuvių visuomenei, kad iki šiol jas rėmė, kad jos galėjo taip greit išsivystyti, užimti daug mokyklų ir tiek daug gali pasidarbuoti Dievo garbei ir lietuviškai visuomenei, auklėdamos jų vaikučius. Bet dar joms sunku, kad vasaros metu, vietoje pasilsėti, prisirošti prie mokslo darbo ir maldoje sustiprėti, turi per šv. Mišias stumdytis po koridorius. Bet visgi nenusimena. Daug turi vilties Dievuje ir geruose žmonėse.

Taigi, aš ir-gi turiu vilties, kad mūsų žmonėse yra gerų širdžių ir neduos skursti mūsų sesutėms, kurios ne tik savo darbą aukoja mūsų jaunimo auklėjimui, bet ir savo jaunystės energiją, parems jas ir savo aukomis pastatys bent medinę kopyčią.

Savo aukas malonėkite siųsti šiuo adresu:

Sisters of St. Francis,

Mt. Providence,

R. D. 9, So. Hills,

Pittsburgh, Pa.

Pralotas M. L. Krušas.

Lietuvos Žinios

J. E. INTERNUNCIJUS VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOJ. — J. E. Arkivyskupas R. Bartoloni atvyko į Lietuvą 21 d. liepos mėn. Kybartuose jį pasitiko J. E. vysk. A. Karosas, Mons. Faidutti, prel. M. Dabrila, kun. prel. Borisevičius, kan. Galdikas, kan. Steponaitis, vietos bei apylinkės kunigai, Kybartų burmistras, p. Kuraitis ir daugelis kitų. Choras pasitiko su gražiu sveikinimu ir tautos himnu. Sveitingi kybartiečiai suruošė svečiams pusryčius.

Visose geležinkelio stotyse pakeliui iki Kauno brangų svečių sveikino katalikų buriai, vadovaujant vietos dvasiškiams.

Rugpjūčio 2 d. J. E. ark. Bartoloni, lydimas mons. Faidutti kun. Rėklaičio ir kun. dr. prof. Mario Andreini, atvyko į Vilkaviškį atlankyti J. E. Vysk. Karosą ir pamatyti statomą dv. seminariją. Ekscelencija atydziai klausinėjo apie katalikų gyvenimą ir veikimą (katalikišką akciją). Statomoji seminarija (sienos jau užbaigtos, statomi sparai), J. E. Internuncijui labai patiko ir bendra išvaizda ir savo išdėstymu. "Tai gražus amžinas paminklas" — pasakė tarp kita.

Aukštieji svečiai aplankė taipgi Vilkaviškio katedrą ir padarė vizitą prel. Dabrilai. Prie šios pat progos svečiai atsilankė pas Marijonus ir Vargdienių Se-

seles (vienuoles) Mariampolėje.

J. E. Ark. R. Bartoloni daro nepaprastai malonaus įspūdžio: ant jo veido nuolat matosi šypsena, pasikalbėjime jis švelnus; jis rodo didelį palankumą ir susidomėjimą mūsų krašto reikalais.

Apie mons. Faidutti netenka ilgai čia kalbėti: jis yra gerai mums žinomas savo palankumu ir rupestingumu. Trečiasis iš atvykusių kun. Mar. Andreini išrodo dar jaunas, bet yra trijų dalykų daktaras ir keletą metų profesoriavęs dv. seminarijoj. Tas visa liudija apie jo nepaprastus gabumus.

D-RUI BASANAVIČIUI PAMINKLAS VILNIUJE. — Vilniečių Sąjunga išskėlė gražų sumanymą pastatyti D-ruį J. Basanavičiui paminklą Vilniuje ir tuo reikalu išleido atsišaukimą, raginantį visuomenę dėti aukas į tam tikrą Basanavičiaus Fondą, kuris yra Vilniečių Sąjungos žinioje ir yra globojamas tam tikro Globėjų Komiteto iš prof. M. Biržiškos, Kauno burmistro J. Vileišio ir kan. J. Tumo. Aukas galima siųsti tiesiai Vilniečių Sąjungos Valdybai Kaunas, Kęstučio g. Nr. 26a arba į jos einamąją sąskaitą Lietuvos Banke Nr. 506; galima siųsti aukas laikraščių redakcijoms arba aukoti vietose įgaliotiems asmenims (mokytojams, kunigams, gydytojams ir kt.), turintiems kalbamos sąjungos lapus. "L. A."

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

SAVO GIMINĖMS IR DRAUGAMS
Siųskite pinigus į Lietuvą per
"DRAUGĄ"

Nes jis duoda greitą ir teisingą patarnavimą. "Draugas" siunčia pinigus Doleriais ir Litais.

"DRAUGAS" PUB. CO.
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.